

den foreslåede hovedregel om forudgående underretning vil kunne være forberedt på et kontrolbesøg, således at bl.a. de personer i virksomheden, som kan være til hjælp ved myndighedens kontrol af regnskabsoplysninger, tekniske installationer mv., er til stede i virksomheden på det tidspunkt, hvor myndigheden foretager kontrolbesøget.

Det er tvivlsomt, om – og i givet fald i hvilket omfang – lovforslaget vil medføre merudgifter for myndighederne, da det vil afhænge af, om de praktiske arbejdsgange omlægges som forventet. Som følge af denne usikkerhed vil der i begyndelsen af 2006 blive iværksat en evaluering med henblik på at identificere eventuelle merudgifter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Fødevarerudvalgets spørgsmål 126 til fødevarereministeren:

Ministeren bedes bekræfte, at lovforslaget om retssikkerhed på kontrolområdet (L 96) ikke indebærer forringelse i kontrolmulighederne på fødevarerområdet.

Svar:

Jeg har i mit svar til udvalget på spørgsmål 70 (Alm. del – bilag 285) og i forbindelse med besvarelse af spørgsmål G (Alm. del – bilag 245) i samråd den 21. januar 2004 givet en redegørelse for, hvilke konsekvenser L 96 vil få for omfanget og kvaliteten af fødevarerkontrollen.

Jeg vil gerne understrege, at det er min klare forventning, at alle de situationer, hvor det er nødvendigt for fødevarerkontrollen at kunne fravige hovedreglen om varsling senest 14 dage forud for tvangsindgrebets gennemførelse, er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i § 5, stk. 4, nr. 1-5.

Fødevarerkontrollen er – ligesom den øvrige kontrol på Fødevarerministeriets område – i meget vidt omfang baseret på EU-regler, hvorefter kontrollen skal være uanmeldt. Hertil kommer, at formålet med kontrollen som oftest ville forspildes, hvis kontrollen blev varslet på forhånd. Der er i § 5, stk. 4, taget højde for blandt andre sådanne situationer.

Det kan ikke på forhånd udelukkes, at der kan opstå enkelte situationer, hvor kontrolbesøget hidtil er foregået uanmeldt, men hvor der frem-

over vil skulle varsles, fordi forholdet ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelserne. Der forventes imidlertid ikke at blive tale om nogen nævneværdig stigning i antallet af forhånds anmeldte tilsyn set ud fra det nuværende samlede antal kontrolltimer.

I de mistankesituationer, der er omfattet af § 9, vil myndighederne fortsat altid kunne gennemføre kontrollen, når formålet er at foretage administrative foranstaltninger såsom at nedlægge forbud eller give påbud. Det vil kun være nødvendigt at overlade sagen til politiet i de meget sjældne situationer, hvor formålet med tvangsindgrebet er at skaffe beviser til en straffesag.

§ 10 vedrører spørgsmålet om håndhævelse af oplysningspligter, når der foreligger en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, og vedkommende ikke selv samtykker i at afgive oplysningerne eller giver samtykke til, at de indhentes hos andre. Efter bemærkningerne finder bestemmelsen ikke anvendelse, hvis det umiddelbart er hensigten alene at afgøre sagen administrativt ved at udstede et forbud eller påbud. Hvis det senere viser sig, at der alligevel bør rejses straffesag, bliver det imidlertid igen relevant at iagttage § 10.

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 70, kan det være vanskeligt for kontrollen på stedet at vurdere, hvorledes en sag vil udvikle sig, herunder om det senere bliver aktuelt at meddele et administrativt bødeforelæg, eller om virksomheden skal meldes til politiet. Tilsvarende problemer kan dog også opstå i visse situationer i dag som følge af bestemmelserne i Menneskerettigheds-konventionen, som § 10 blandt andet bygger på.

På baggrund af de oplysninger, som Justitsministeriet løbende er fremkommet med under det lovforberedende arbejde, er det min forventning, at der ikke vil ske et fald i antallet af gennemførte straffesager som følge af vedtagelsen af L 96.

Samlet set er det således min vurdering, at lovforslaget om retssikkerhed på kontrolområdet (L 96) ikke vil indebære forringelse i kontrolmulighederne på fødevarerområdet.

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser af lovforslaget, kan jeg i det hele henvise til mit svar på spørgsmål 70 og til min besvarelse af spørgsmål G i samrådet den 21. januar 2004.